

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/057 van 19 mei 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Schooltoeslag – Financiële voorwaarden – Verwerking van adreswijziging – Fout van de uitbetalingsactor – Rekenschap geven

Verwerende partij heeft met ingang van 1 januari 2019 het Groeipakket voor beide kinderen aan verzoekster toegekend, waaronder voor elk van hen een schooltoeslag voor de schooljaren 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

Nadien bleek evenwel dat er bij de automatische toekenning van deze schooltoeslagen telkens slechts met de inkomsten van één van de ouders i.p.v. met hun gezamenlijke inkomsten rekening werd gehouden. Vermits de gezamenlijke inkomsten van verzoekster en haar echtgenoot telkens het grensbedrag bleken te hebben overschreden, bleken deze schooltoeslagen ten onrechte te zijn toegekend.

Verwerende partij is bij beslissing d.d. 23 januari 2023 overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslagen voor de schooljaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023 ten bedrage van in totaal € 2.538,37. De schooltoeslag voor het schooljaar 2019-2020 werd daarentegen niet teruggevorderd gezien er reeds verjaring was ingetreden.

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij in haar standpunt d.d. 24 maart 2023 (bezorgd bij e-mail d.d. 27 maart 2023) erkent dat een fout ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen:

“(…) Dit gezin is van adres gewijzigd rond het moment dat wij onze separ-gezinnen hebben samengesteld. Deze adreswijzigingen kwamen gefragmenteerd binnen. Ik kan niet achterhalen of ze gefragmenteerd werden doorgestuurd door de kruispuntbank, of dat ze gefragmenteerd werden verwerkt in onze databank.

Voor de meeste dossiers vormt dit gefragmenteerd verwerken van adressen geen probleem. Er zit immer nooit veel tijd tussen de verwerking van adreswijziging A en het verwerken van adreswijziging B. Het vormt wél een probleem als wij juist in dat tussenliggende moment een batch draaien om rechten uit te concluderen. En dat is hier dus gebeurd.

Kind A zal op dat moment bij ouder A zijn adres hebben gehad (in onze databank), terwijl kind B op dat moment zijn adres had bij ouder B (in onze databank). Vanuit die kennis hebben wij ons separ-gezin opgebouwd (met een batch, automatisch dus).

Feitelijk woonde dit gezin dus steeds samen, maar door een samenloop van omstandigheden hadden wij dat juist op die moment anders staan in onze databanken. (...)

Het debet is ontstaan door een materiële fout van de Uitbetalingsactor, weliswaar te wijten aan een technisch euvel in de automatische toekenning via de Groeipakketapplicatie.”

De Geschillencommissie stelt vast dat er tussen de partijen geen betwisting bestaat over het feit dat er een fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/057

19 mei 2023

REPERTORIUMNR. GC/23/A0094

INZAKE :, wonende te
.....;

- Verzoekster -

TEGEN :

....., met maatschappelijke zetel te
.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend per e-mail d.d. 28 februari 2023, gericht tegen de beslissingen van verwerende partij d.d. 23 januari 2023;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 9 maart 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 19 mei 2023 kunnen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 19 mei 2023 zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verzoekster en de heer zijn sinds 9 december 2008 gehuwd en wonen tot op heden ononderbroken samen. Zij hebben samen twee kinderen: (°) en (°).

Verwerende partij heeft met ingang van 1 januari 2019 het Groeipakket voor beide kinderen aan verzoekster toegekend, waaronder voor elk van hen een schooltoeslag voor de schooljaren 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

Nadien bleek evenwel dat er bij de automatische toekenning van deze schooltoeslagen telkens slechts met de inkomsten van één van de ouders i.p.v. met hun gezamenlijke inkomsten rekening werd gehouden. Vermits de gezamenlijke inkomsten van verzoekster en haar echtgenoot telkens het grensbedrag bleken te hebben overschreden, bleken deze schooltoeslagen ten onrechte te zijn toegekend.

Verwerende partij is bij beslissing d.d. 23 januari 2023 overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslagen voor de schooljaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023 ten bedrage van in totaal € 2.538,37. De schooltoeslag voor het schooljaar 2019-2020 werd daarentegen niet teruggevorderd gezien er reeds verjaring was ingetreden.

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 28 februari 2023 heeft verzoekster haar grieven als volgt geformuleerd:

*“Ik wens graag beroep aan te tekenen tegen de beslissing van
Ik kan met een gerust geweten meegeven dat in dit dossier mij geen schuld treft. Ik vind het onrechtvaardig dat ik door de fout van de uitbetaler op deze manier gestraft wordt en dergelijk bedrag moet ophoesten. Het geld is integraal naar de schoolkosten van mijn kinderen gegaan. Ik heb nooit een schooltoelage voor mijn kinderen aangevraagd. Ik kreeg dit ineens op mijn rekening gestort. Ik kreeg voor elk kind een overzicht van de studietoelage. Aangezien ik in de brieven onze beide inkomsten vermeld zag staan was het me, als leek, niet tot me op gekomen dat er een fout werd gemaakt door de uitbetaler.*

In onderstaande mail kan u mijn klacht en relaas terugvinden die ik naar het groeipakket heb gestuurd. In bijlage kan u de brieven terugvinden die ik elk jaar kreeg van mbt de schooltoelagen alsook het antwoord van Groeipakket op mijn klacht. De uitbetaler geeft als verdediging dat ze 'vermoeden' dat door de Groeipakketapplicatie niet alle adressen op hetzelfde moment automatisch aangepast zijn.

Wij hebben één afspraak voor ons alle gemaakt bij het district om het adres aan te passen in het rijksregister en op onze ID-kaarten. Dit is voor ons alle op hetzelfde moment gebeurd.

Hartelijk dank bij voorbaat voor de behandeling van mijn bezwaar.”

4. Standpunt van verwerende partij:

- Bij beslissing d.d. 23 januari 2023 heeft verwerende partij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

“..... heeft belangrijk nieuws voor jou. Bedankt om deze brief aandachtig te lezen.

Je kreeg ten onrechte € 2830,26 toegekend om volgende reden:

Volgens artikel 25, 37 en 39 van het Groeipakketdecreet wordt uitgegaan van de inkomsten van het gezin waartoe de leerling behoort op 31 augustus van het schooljaar in kwestie, om te bepalen of een rechthebbende leerling in aanmerking komt voor de selectieve participatietoelagen. Op basis van de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten, bepaald in het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de schooltoeslag van 17 mei 2019, wordt de hoogte van de selectieve participatietoeslag bepaald.

Aangezien je steeds samengewoond hebt met je echtgenoot, moesten wij rekening houden met jullie gezamenlijke inkomsten. Deze waren echter te hoog om recht te hebben op de schooltoeslag.

*Op de keerzijde van deze brief vind je een **gedetailleerde berekening** van dit bedrag.*

Omdat onterecht betaalde bedragen Groeipakket pas verjaren na 3 jaar, kan dit gebeuren tot 3 jaar na datum van de betaling. Aangezien de schooltoelagen voor 2019-2020 uitbetaald werden in september 2019, is er € 291,89 van de schuld verjaard.

..... moet je € 2538,37 terugvorderen.”

- Bij e-mail d.d. 27 maart 2023 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:

“Mevrouw tekende beroep aan tegen onze beslissing van 23 januari 2023 om de som van € 2.538,37 terug te vorderen als onterecht toegekende schooltoeslagen voor de schooljaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

U vraagt ons om dit dossier toe te lichten, onze beslissing te verantwoorden, alsook alle toepasselijke regelgevende bepalingen en nuttige elementen waarop deze beslissing is gebaseerd te bezorgen

Relaas

Automatische toekenning van de schooltoeslagen (selectieve participatietoeslagen)

*..... betaalt het Groeipakket aan mevrouw ten behoeve van de kinderen
 °..... en °.....*

De schooltoeslagen worden jaarlijks automatisch uitgekeerd op basis van de beschikbare gegevens m.b.t. de gezinssamenstelling, de inkomsten en de schoolinschrijvingen.

Gezinssamenstelling

Volgens gezinssamenstelling vormt betrokkene ononderbroken een gezin met haar echtgenoot met de twee kinderen.

Gezinsinkomsten

Jaar	totaal
2017	€ 26.545,16	€ 22.024,38	€ 48.659,54
2018	€ 28.563,04	€ 24.072,79	€ 52.635,83
2019	€ 29.445,12	€ 22.886,71	€ 52.331,83
2020	€ 31.968,80	€ 23.863,38	€ 55.832,18

Het gezin scoort 3 punten voor de puntentelling voor de SePar. De inkomsten van het tweede voorafgaande jaar zijn bepalend voor de toekenning van het recht. Dus, voor 2019 gaat het om het inkomen van 2017, voor 2020 dat van 2018, enzovoort.

Grensbedragen schooltoeslag (score 3 punten)

	Minimum	Maximum
2019-2020	€ 25.296,38	€ 47.089,41
2020-2021	€ 25.852,90	€ 48.125,38
2021-2022	€ 26.033,87	€ 48.462,26
2022-2023	€ 26.216,11	€ 48.801,50

Het gezamenlijke inkomen van beide ouders ligt boven het maximumbedrag voor de SePar, maar het inkomen van elk apart niet. Door een fout in het systeem bij de automatische rechtentoeckenning werd voor enkel rekening gehouden met het inkomen van de moeder, en voor enkel met het inkomen van de vader. Dit werd bij elke betaling ook specifiek zo meegedeeld aan betrokkenen, maar daar kwam nooit reactie op.

Wat betreft de oorzaak van deze fout kreeg ik de volgende toelichting van de Servicedesk bij (Hou er rekening mee dat de Centrale Groeipakketapplicatie wordt beheerd door het VUTG):

Dit gezin is van adres gewijzigd rond het moment dat wij onze separ-gezinnen hebben samengesteld. Deze adreswijzigingen kwamen gefragmenteerd binnen. Ik kan niet achterhalen of ze gefragmenteerd werden doorgestuurd door de kruispuntenbank, of dat ze gefragmenteerd werden verwerkt in onze databank.

Voor de meeste dossiers vormt dit gefragmenteerd verwerken van adressen geen probleem. Er zit immer nooit veel tijd tussen de verwerking van adreswijziging A en het verwerken van adreswijziging B.

Het vormt wél een probleem als wij juist in dat tussenliggende moment een batch draaien om rechten uit te concluderen. En dat is hier dus gebeurd.

Kind A zal op dat moment bij ouder A zijn adres hebben gehad (in onze databank), terwijl kind B op dat moment zijn adres had bij ouder B (in onze databank). Vanuit die kennis hebben wij ons separ-gezin opgebouwd (met een batch, automatisch dus).

Feitelijk woonde dit gezin dus steeds samen, maar door een samenloop van omstandigheden hadden wij dat juist op die moment anders staan in onze databanken.

Omdat het al zo lang geleden is, kan ik de werkelijke gang van zaken niet helemaal meer reconstrueren, maar ik heb wel de beschrijving van die batch kunnen terugvinden. Daarin staat dat er wel degelijk, onder andere, naar adressen werd gekeken.

Verder heb ik ook even de getuigenlijst van dit dossier bekeken. De eerste manuele actie in dit dossier was in januari 2023. Alles daarvoor werd automatisch bepaald.

Soit, lang verhaal kort: wij hadden ten onrechte twee verschillende separ-gezinnen in ons dossier, terwijl het gezin feitelijk altijd heeft samengewoond. Zij hebben dus separ gekregen op basis van één inkomensverstrekker, terwijl de berekening voor beide kinderen moest gebeuren met twee inkomensverstrekkers.

In eerste instantie lijkt dit een fout van ons, maar we hebben wel telkens correct gemotiveerd. Op de SEPAR01-brief stond telkens de berekening. Het gezin had mijn inziens kunnen concluderen dat wij een foute berekening hebben gemaakt. Het is immers niet logisch dat wij voor kind A rekening houden met de inkomens van de ene ouder, en voor kind B rekening houden met de inkomens van de andere ouder. Een B aan 10% zou ook mijn advies zijn geweest.

Nieuwe beslissing m.b.t het groeipakket

Naar aanleiding van de vaststelling van de foute uitbetalingen in januari 2023 herzien wij onze berekening van de inkomensgegevens op basis van het juiste separegezin, namelijk met beide inkomensverstrekkers in één gezin, en komen we tot de conclusie dat de maximum inkomensgrens elk jaar werd overschreden.

Wij maken op 23 januari 2023 een debet op voor de onterecht toegekende schooltoeslagen. Het bedrag voor 2019 werd afgeboekt wegens de verjaring. De rest, € 2.538,37 wordt teruggevorderd. Indien betrokkene niet terugstort houden wij 10% van het maandelijks tegoed in ter aanzuivering van het debet.

Regelgevende bepalingen

Groepakketdecreet van 27 april 2018

- *Selectieve Participatietoeslag (Schooltoeslag): boekdeel 2, deel 2;*
- *Terugvorderingen: artikel 92 GPD.*
- *Verjaring: artikel 97 GPD;*

BVR Selectieve Participatietoelagen van 17 mei 2019

- *Gezinsbegrip: artikel 3;*
- *Gezinsinkomsten: artikel 7 t/m 10;*
- *Automatische procedure: artikel 12;*
- *Inkomensgrensen: artikel 20.*

Onderrichtingen VUTG

- *Toelichtingsnota 13 van 29 januari 2021 – vaststelling en betaling van de selectieve participatietoeslag (schooltoeslag) vanaf het schooljaar 2020-2021.*

Standpunt

Het debet is ontstaan door een materiële fout van de Uitbetalingsactor, weliswaar te wijten aan een technisch euvel in de automatische toekenning via de Groeipakketapplicatie.

Aangezien betrokkene bij elke betaling een detail kreeg van de berekening waarin werd vermeld met welke inkomens rekening was gehouden, en dat daaruit blijkt dat we rekening hielden met het inkomen van één van de ouders i.p.v. dat van beide, kon betrokkene er zich rekenschap van geven dat zij geen recht had op de uitgekeerde toelagen. Bijgevolg is het debet terugvorderbaar.

Conclusie: blijft bij zijn beslissing van 23 januari 2023. Wij vragen aan de Geschillencommissie om deze beslissing te bevestigen en het beroep ongegrond te verklaren.

U vindt de nodige dossierstukken als bijlage.”

5. Beslissing/standpunt Klachten- en bemiddelingsdienst Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG):

Naar aanleiding van de klacht van verzoekster d.d. 25 januari 2023 heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bij e-mail van 28 februari 2023 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

“Naar aanleiding van je klacht over de terugvordering van de schooltoelagen voor je kinderen door, startte ik een klachtendossier op.

Je bent niet akkoord met de terugvorderingen voor een totaal bedrag van 2.538,37 EUR, omdat de schuld ontstaan zou zijn door een fout van de uitbetaler.

Ik bezorg je eerst meer info over de reglementering om deze nadien toe te passen op je dossier.

De reglementering

Sinds 01/01/2019 zijn er in België vier verschillende kinderbijslagstelsels en dit volgens de woonplaats van het kind (Vlaanderen, Wallonië, Brussel en Oost-België).

Vanaf 01/01/2019 is de nieuwe reglementering van het Groeipakket (= de Vlaamse kinderbijslag) van toepassing.

Het algemeen principe van het Groeipakket is als volgt:

Een kind dat in Vlaanderen woont (inschrijving RNP) en de Belgische nationaliteit heeft of de toelating heeft of gemachtigd is in België te verblijven, heeft recht op het Groeipakket.

Schooltoeslag:

Vanaf het schooljaar 2019-2020 wordt de schooltoeslag (vroeger: studietoelage) voor het kleuter-, lager en secundair onderwijs en HBO 5 - Verpleegkunde betaald binnen het Groeipakket door een Vlaamse uitbetaler.

Voor een studietoelage hoger onderwijs, die betaald wordt door de afdeling Studietoelagen van het Vlaams Ministerie van Onderwijs, moet wel nog steeds een aanvraag ingediend worden via de website: www.studietoelagen.be

Er werd gekozen voor een automatische rechtentoekenning zodat elk gezin dat recht heeft op een schooltoeslag, die ook ontvangt. Zo moet er geen aanvraag meer worden gedaan, want elke uitbetaler van het Groeipakket onderzoekt in al hun dossiers het recht op een schooltoeslag.

Voor de toekenning van de schooltoeslag zal moeten voldaan zijn aan een aantal voorwaarden met betrekking tot de nationaliteit, de gezinssituatie (= de puntentelling in het gezin), het gezinsinkomen en het type onderwijs.

De meting van de puntentelling gebeurt in het gezin waar het kind gedomicilieerd is. Voorts baseert de uitbetaler zich telkens op het gezinsinkomen van 2 jaar terug. Voor het schooljaar 2022-2023 heeft de uitbetaler zich gebaseerd op het gezinsinkomen van het inkomstenjaar 2020.

De officiële gegevens betreffende het gezinsinkomen worden steeds met 2 jaar terugwerkende kracht ter beschikking gesteld door de Federale Overheidsdienst Financiën.

Er wordt rekening gehouden met het gezamenlijk belastbaar inkomen, verhoogd met de beroepskosten.

Het juiste bedrag wordt berekend door de uitbetaler aan de hand van de officiële gegevens die op dat ogenblik beschikbaar zijn in de databanken. Dit doen ze op basis van gegevens die ze elektronisch ontvangen van een authentieke bron (schoolinschrijvingen, inkomstengegevens,...). Ook informatie over het kadastraal inkomen bereikt de uitbetaler automatisch.

De (definitieve) meting van de puntentelling/leeftijd gebeurt in het gezin waar het kind gedomicilieerd is. Voor de schooltoeslag van het schooljaar 2022-2023 werd de definitieve meting/vaststelling van de puntentelling/leeftijd gedaan op 31/08/2022 (= voor de start van het nieuwe schooljaar).

Indien de gezinssituatie op 31/08/2022 anders was dan op het moment van de toekenning van de schooltoeslag, kon het zijn dat het bedrag of de vaststelling van het recht nog wijzigde.

Je dossier

Ik nam contact op met de bevoegde uitbeter , dossier

Je gezin is op 15/07/2019 verhuisd. De uitbeter vermoedt dat door de Groeipakketapplicatie niet alle adressen op hetzelfde moment automatisch aangepast zijn, waardoor het systeem jullie als twee aparte gezinnen aanzien heeft voor de berekening van de schooltoeslagen.

Voor de schooltoeslag van het ene kind werd enkel gekeken naar jouw inkomsten en voor het andere kind enkel naar de inkomsten van de vader. Dit werd ook zo vermeld in de infobrieven van de uitbeter, die naar jou verstuurd werden omtrent de berekening van de schooltoeslagen.

De schuld ontstond omdat er geen rekening werd gehouden met jullie gezamenlijke gezinsinkomsten, die te hoog waren om recht te kunnen hebben op de schooltoeslag.

Hierdoor werden de schooltoeslagen door onterecht uitbetaald.

Zodra de uitbeter vaststelt dat er onterechte betalingen werden uitgevoerd, moet er een regularisatie gebeuren.

Onterechte betalingen moeten steeds teruggevorderd worden, zelfs wanneer de schuld in het gezinsbijslagdossier ontstaan is door een fout van de uitbeter.

*De schooltoeslagen voor je beide kinderen en worden bijgevolg terecht teruggevorderd door vanaf het schooljaar 2019-2020 tot heden voor een totaal bedrag van 2.830,26 EUR. Een deel hiervan is verjaard, nl. de schooltoeslagen voor 2019-2020 voor een bedrag van 291,89 EUR, waardoor de totale schuld nog **2.538,37 EUR** bedraagt.*

Deze schuld zal worden aangezuiverd door middel van inhoudingen aan 10% op de toekomstige betalingen van het Groeipakket.

Je kan steeds aan vragen voor een (gedeeltelijke) kwijtschelding van de schuld. De uitbeter zal hierover beslissen na een sociaal onderzoek.

Je ontving hiervoor de terugvorderingsbrief van 23/01/2023 van de uitbeter.

Ik begrijp dat dit geen fijn nieuws is voor jou, maar ik dien op basis van alle voorgaande gegevens te besluiten dat het dossier correct behandeld werd door de uitbeter.

Ik hoop je hiermee voldoende te hebben ingelicht en sluit mijn tussenkomst af."

6. Beoordeling in rechte:

Verwerende partij is bij beslissing d.d. 23 januari 2023 overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslagen voor en voor de schooljaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-

2023 ten bedrage van in totaal € 2.538,37. De schooltoeslag voor het schooljaar 2019-2020 werd voor beide kinderen ook ten onrechte toegekend, doch werd door verwerende partij niet teruggevorderd daar er voor deze schooltoeslagen reeds verjaring was ingetreden.

Verzoekster betwist bij voorliggend verzoek d.d. 28 februari 2023 niet dat voornoemde schooltoeslagen niet waren verschuldigd, maar stelt dat deze schooltoeslagen ten onrechte werden toegekend ingevolge een fout van verwerende partij. Bijgevolg dient de opportuniteit van de terugvordering door de Geschillencommissie te worden onderzocht.

6.1. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag aan uitbetaald Groeipakket

6.1.1. Algemene principes

- Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat

aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- Rechtspraak en administratieve praktijk:

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – verder HSV genoemd) die stellen dat: *‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.*

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.’

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld: *'De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.*

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.'*

Deze administratieve praktijk werd in het kader van het Groeipakketdecreet voortgezet waarbij kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

"3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A²

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw³ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁴

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁵.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁶,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor

² *"In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis."*

³ *"Zie punt 5.3.1."*

⁴ *"Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet."*

⁵ *"Zie punt 5.3.1."*

⁶ *"Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deelentiteit in België."*

een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw”⁷

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*

⁷ “Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058.”

- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

6.1.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a) Mogelijke fout van verwerende partij

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij in haar standpunt d.d. 24 maart 2023 (bezorgd bij e-mail d.d. 27 maart 2023) erkent dat een fout ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen:

“Wat betreft de oorzaak van deze fout kreeg ik de volgende toelichting van de Servicedesk bij (Hou er rekening mee dat de Centrale Groeipakketapplicatie wordt beheerd door het VUTG):

Dit gezin is van adres gewijzigd rond het moment dat wij onze separ-gezinnen hebben samengesteld.

Deze adreswijzigingen kwamen gefragmenteerd binnen. Ik kan niet achterhalen of ze gefragmenteerd werden doorgestuurd door de kruispuntenbank, of dat ze gefragmenteerd werden verwerkt in onze databank.

Voor de meeste dossiers vormt dit gefragmenteerd verwerken van adressen geen probleem. Er zit immer nooit veel tijd tussen de verwerking van adreswijziging A en het verwerken van adreswijziging B.

Het vormt wél een probleem als wij juist in dat tussenliggende moment een batch draaien om rechten uit te concluderen. En dat is hier dus gebeurd.

Kind A zal op dat moment bij ouder A zijn adres hebben gehad (in onze databank), terwijl kind B op dat moment zijn adres had bij ouder B (in onze databank). Vanuit die kennis hebben wij ons separ-gezin opgebouwd (met een batch, automatisch dus).

Feitelijk woonde dit gezin dus steeds samen, maar door een samenloop van omstandigheden hadden wij dat juist op die moment anders staan in onze databanken.

Omdat het al zo lang geleden is, kan ik de werkelijke gang van zaken niet helemaal meer reconstrueren, maar ik heb wel de beschrijving van die batch kunnen terugvinden. Daarin staat dat er wel degelijk, onder andere, naar adressen werd gekeken.

Verder heb ik ook even de getuigenlijst van dit dossier bekeken. De eerste manuele actie in dit dossier was in januari 2023. Alles daarvoor werd automatisch bepaald.

Soit, lang verhaal kort: wij hadden ten onrechte twee verschillende separ-gezinnen in ons dossier, terwijl het gezin feitelijk altijd heeft samengewoond. Zij hebben dus separ gekregen op basis van één inkomensverstrekker, terwijl de berekening voor beide kinderen moest gebeuren met twee inkomensverstrekkers.”

en:

“Het debet is ontstaan door een materiële fout van de Uitbetalingsactor, weliswaar te wijten aan een technisch euvel in de automatische toekenning via de Groeipakketapplicatie.”

De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat er tussen de partijen geen betwisting bestaat over het feit dat er een fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

b) Vraag of de begunstigde zich er rekenschap van had kunnen geven dat het Groeipakket ten onrechte werd ontvangen

Er dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat verwerende partij bij de beslissing tot terugvordering d.d. 6 december 2022 de verjaringstermijn van 3 jaar heeft toegepast en niet de 5-jarige verjaringstermijn indien werd vastgesteld dat de ten onrechte toegekende bedragen het gevolg zijn van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde (cf. art. 97, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet).

Verwerende partij stelt in haar standpunt d.d. 24 maart 2023 gericht aan de Geschillencommissie dienaangaande wat volgt:

“Aangezien betrokkene bij elke betaling een detail kreeg van de berekening waarin werd vermeld met welke inkomens rekening was gehouden, en dat daaruit blijkt dat we rekening hielden met het inkomen van één van de ouders i.p.v. dat van beide, kon betrokkene er zich rekenschap van geven dat zij geen recht had op de uitgekeerde toelagen. Bijgevolg is het debet terugvorderbaar.”

Verzoekster stelt in haar verzoek d.d. 28 februari 2023 dienaangaande wat volgt:

“Ik kan met een gerust geweten meegeven dat in dit dossier mij geen schuld treft. Ik vind het onrechtvaardig dat ik door de fout van de uitbetaler op deze manier gestraft wordt en dergelijk bedrag moet ophoesten. Het geld is integraal naar de schoolkosten van mijn kinderen gegaan.

Ik heb nooit een schooltoelage voor mijn kinderen aangevraagd. Ik kreeg dit ineens op mijn rekening gestort. Ik kreeg voor elk kind een overzicht van de studietoelage. Aangezien ik in de brieven onze beide inkomsten vermeld zag staan was het me, als leek, niet tot me op gekomen dat er een fout werd gemaakt door de uitbetaler.”

Uit de door verzoekster en verwerende partij voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij verzoekster vanaf het schooljaar 2019-2020 voor (°) en (°) telkens bij een aparte beslissing in kennis heeft gesteld van de toekenning van de schooltoeslag voor het desbetreffende schooljaar, met een detail van de berekening: op 7 september 2019 voor het schooljaar 2019-2020, op 6 september 2020 voor het schooljaar 2020-2021, op 4 september 2021 voor het schooljaar 2021-2022 en op 27 augustus 2022 voor het schooljaar 2022-2023.

Uit de vier kennisgevingen betreffende de schooltoeslag voor, blijkt dat in het detail van de berekening telkens enkel verzoekster werd vermeld onder de rubriek 'Overzicht schooltoeslag' als 'Inkomensverstrekker(s) van het gezin'. Daaronder werden dan ook uitsluitend haar inkomsten (van het desbetreffende referentiejaar) opgenomen.

Bij de kennisgevingen betreffende de schooltoeslag voor werd dan weer telkens enkel de heer als 'Inkomensverstrekker(s) van het gezin' vermeld waarbij dan uitsluitend zijn inkomsten in rekening werden genomen.

Hoewel beide ouders tijdens elk relevant referentiejaar telkens elk over een eigen inkomen beschikten, dient derhalve te worden vastgesteld dat bij geen enkele kennisgeving van de toekenning van de schooltoeslag tegelijk beide ouders als 'Inkomensverstrekker(s) van het gezin' werden vermeld, en evenmin tegelijk de inkomsten van beiden.

Rekening gehouden met het feit dat bij de beoordeling van deze voorwaarde het standpunt dient te worden ingenomen van *'een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding''* (cf. supra), dient te worden vastgesteld dat verzoekster dan ook in principe in de mogelijkheid verkeerde om er zich rekenschap van te kunnen geven dat de schooltoeslagen telkens niet werden berekend op basis van de inkomens van beide inkomensverstrekkers maar telkens slechts op basis van de inkomsten van één van de twee ouders.

Vermits in elke kennisgeving van de toekenning van de schooltoeslag de toepasselijke grensbedragen werden vermeld en de gezamenlijke inkomsten van het gezin door verzoekster waren gekend, dient te worden vastgesteld dat zij zich er eveneens rekenschap van had kunnen geven dat de schooltoeslagen ten onrechte werden toegekend.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast vermits niet kan worden beschouwd dat verzoekster er zich geen rekenschap van had kunnen geven dat de schooltoeslagen voor en telkens niet verschuldigd waren.

6.2. Afzien van terugvordering

Conform de bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet *"kan de uitbetalingsactor binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is."*

De bepalingen van artikel 13, 1^e t.e.m. 3^e lid van het BVR van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (hierna BVR Rechten en plichten begunstigden genoemd) stelden in uitvoering van voormelde bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet dat:

"De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de begunstigde."

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1° te goeder trouw zijn;*
- 2 zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft.”

Deze bepalingen van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigen werden recent gewijzigd⁸. Meer bepaald werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 13, derde lid werd vervangen door wat volgt:
“In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.”;
- tussen het derde en het vierde lid, werd een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.”;

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek om af te zien van de terugvordering dient te gebeuren door de uitbetalingsactor. Voor zover verzoekster meent dat aan voormelde voorwaarden van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigen is voldaan, kan zij desgewenst een dergelijke aanvraag om af te zien van terugvordering indienen bij verwerende partij.

Verzoekster kan ook steeds een afbetalingsplan aanvragen bij de uitbetalingsactor.

7. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van verzoekster ontvankelijk doch **ongegrond** is in die zin dat verwerende partij bij beslissing van 23 januari 2023 terecht is overgegaan tot terugvordering ten aanzien van verzoekster van de ten onrechte toegekende schooltoeslagen voor de schooljaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023.

De Geschillencommissie stelt voorts vast dat voor zover verzoekster meent dat aan voormelde voorwaarden van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigen om af te zien van de

⁸ Cf. artikel 20 van het Besluit d.d. [11 februari 2022 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid \(BS 15.03.2022, in werking getreden op 25.03.2022\)](#).

terugvordering is voldaan, zij desgewenst een dergelijke aanvraag om af te zien van terugvordering kan indienen bij verwerende partij.

Verzoekster kan ook steeds een afbetalingsplan aanvragen bij de uitbetalingsactor.

Aldus uitgesproken te Brussel op **19 mei 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en mevrouw Gaëlle Cuvelier (plaatsvervangend lid voor KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens